

brugerne vil være af Betydning at vide, at naar de have at gøre med en Ulykkesforsikringslov, er det enten den ene eller den anden, ikke disse to blandede sammen.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 behøver jeg ikke at omtale særlig.

Ændringsforslag Nr. 9 gaar ud paa at ordne Forholdet i Arbejderforsikringsraadet saaledes, at de to Medlemmer af Raadet, der ere valgte af Husmandsklassen, skulle deltage i Behandlingen af de Sager, som vedrøre denne Klasse af Medborgere, altsaa særlig efter § 25, medens omvendt de større Arbejdsgivere kun skulle deltage i Behandlingen af de øvrige Sager, som Raadet faar med at gøre. Jeg tror, at denne Deling i og for sig er retfærdig, og den vil navnlig lette Arbejdet noget; i Stedet for, at man stedse skulde arbejde med 6 saadanne Medlemmer, vil der i hver Branche af disse Forhold kun blive Tale om at arbejde med 4 ligesom i andre Forsikringsraad.

Jeg skal endnu nævne, at vi ogsaa have talt om Muligheden af en anden Redaktion af Lovens § 16 a, men have undladt at foreslaa en saadan, idet jeg betoner, at det, der ligger Vægt paa, er dette, at en Arbejdsgiver ikke skal betale baade sædvanligt Vederlag til sit Tyende og Dagpenge, men at det tillige er afgjort, at Bestemmelsen skal forstaas saaledes, at han ikke ad Lønnens Vej maa give Tyendet ringere Kaar, end han er pligtig at give ham gennem Dagpengebetalingen. Jeg tror, at Forslaget kan forstaas saaledes, og jeg tvivler slet ikke paa, at det i Praksis vil blive anvendt saaledes. Man har derfor ikke anset det for absolut fornødent at stille Ændringsforslag paa dette Punkt.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede af et æret Mindretal, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at i Realiteten kunne disse maaske have nogen Værdi, men de ere saa afvigende fra, hvad Ulykkesforsikringslovgivningen i øvrigt har anordnet paa dette Omraade, at Udvalgets store Flertal ikke har kunnet tiltræde dem. Jeg kan derfor kun fraraade det høje Tings Medlemmer at stemme for disse af Mindretallet stillede Forslag.

Formanden: Jeg skal gøre den Bemærkning, at den af den ærede Ordfører

nævnte Inkurie i Ændringsforslag Nr. 3 anser jeg for rettet ved den skete Omtale, saaledes at der altsaa staar i 4de Linie af Ændringsforslag Nr. 3: „større private Havebrug“.

I Forbindelse dermed skal jeg anføre, at det af Mindretallet under Nr. 10 stillede Ændringsforslag ikke er fuldstændigt, da det maa medføre flere Ændringer i samme Paragraf, og jeg altsaa, hvis det bliver vedtaget, forudsætter, at der ved tredie Behandling fremkommer Forslag om at supplere det.

la Cour: Ved første Behandling omtalte jeg, at den Ejendomsskyldstørrelse, som var opstillet i Lovforslaget, langtfra var en Mærkepæl, der kunde anvendes til at afgøre, om de Arbejdsgivere, der havde Ejendomme over eller under denne Ejendomsskylds Størrelse, vare i Stand til at afholde Udgifterne til Arbejdernes Ulykkesforsikring. Lovforslaget har fastsat 6,000 Kr. i Ejendomsskyld som det Maal, over hvilket Arbejdsgiverne vare i Stand til at afholde Udgifterne, hvorimod de, der vare derunder, ikke vare i Stand dertil. Jeg vil nu gøre opmærksom paa, at 6,000 Kr. i Ejendomsskyld svarer til en Ejendom af 8,000 Kr.s Værdi i Handel og Vandel uden Besætning og Inventar, og at Ejendomsskylden er en meget daarlig Maaler for, hvor meget Arbejde der kan benyttes saavel som for den Indtægt, vedkommende Ejendom giver. Ejendomsskylden er ikke som Hartkornet et bestemt Maal for Jordbruget; det er et bestemt Maal for en Ejendoms Værdi; men til denne Ejendoms Værdi hører der foruden Jordens Værdi ogsaa Bygningernes. Den er dernæst ikke som Hartkornet noget, der er fikseret. Vi se, at Ejendomsskylden kan være paavirket af Konjunkturerne, af Ejendomsprisernes Stigen og Fald, og at den kan være underkastet Bevægelse, eftersom Ejendommene blive dyrkede bedre eller daarligere, og eftersom der bygges til paa dem eller ej. Derfor er 6,000 Kr. i Ejendomsskyld et meget daarligt Skel at benytte for at angive, i hvilke Tilfælde der kan være Rimelighed for, at Arbejdsgiverne skulle være pligtige at afholde Ulykkesforsikringspræmien for deres Arbejdere. Men selv om det nu havde væ-